

mellem de Omkringsiddende. Balling var en af disse oprindelig skikkelige og godmodige unge Danskere, der under Nathans Paavirkning var sprunget op som kamptørstige Løver, men senere havde erkendt deres Fejltagelse uden dog at have kunnet overvinde sig til at tilstaa dette, endsige til — som Poul Berger — at hente sig en Judasberømmelse ovre i Fjendens Lejr. Han var en Type paa den sejrende Fremskridtshærs blege Efterskulkere, der blot fulgte Fanerne af Frygt, mens de i Hjertet triumferede over ethvert Nederlag. At han i en vis Forstand var et Offer for sin Hæderlighed, gjorde ham i hans egne Øjne til en tragisk Skikkelse, og der gled en skummel Rødme over hans Ansigt, da Nathan — Triumfatoren — nu viste sig i Døren med sine Damer.

Nannys gyldenpansrede Bajadereskikkelse saaes igen midt i Dansevrимlen. Ogsaa hun havde sine Øjne ude efter Per. Hun havde forgæves spejdet efter ham alle vegne og begreb ikke, hvad han havde for. Trods sin overgivne Mine havde hun den hele Aften gaaet urolig omkring, endeklemt af Befippelse over Optrinnet inde i Kabinettet. Hele hendes Opførsel siden havde været beregnet paa at forvirre Pers Indtryk deraf og bringe det i Forglemmelse hos sig selv; men hun begyndte nu at ængstes for, at hun var gaaet for vidt, saa han af Hævn-gerrighed kunde finde paa at sladre af Skole.

Imidlertid var Per netop vendt tilbage. Han stod ude i Forstuen og hængte sit Tøj op paa en Knage, og da han gennem den aabne Dør saae ind i de nu helt overfyldte Rygeværelser, fik han tilfældigvis netop Øje paa Dyhring, der sad derinde i en Kres af bekendte Børsmænd.

Som Dyhring i sin Tid havde skabt sit Ry ved